

Kiadóhivatal:

Kaposvár, Irányi D.-a. 14.
Ide csatolnánk
az előfizetési pénzek.
Hirdetések és nyitási
közlemények:

ELŐFIZETÉSI DÍJ

Egész évre . 8 kor;
Félévre . 4 .
Negyedévre . 2 .
Egyes szám ára : 30 fill.

Szerkesztőség:

Kaposvár, Irányi D.-a. 14.
Ide küldendő a lap
szellemi részét illető minden
közlemény.

Bérmunkátlan küldo-
mányt nem fogadunk el.

Kéziratokat vissza
nem adunk.

SOMOGYI UJSÁG

MEGYEI ÉS HELYI-ERDEKŰ VELEGYES TARTALMU HETILAP

A „Kaposvári Iparoskör» hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenkint egyszer: KEDDEN.

Felelős szerkesztő és kiadó: Poór Sándor.

Konzervativizmus.

Vak az, aki nem látja, hogy köz-
életünkben és társadalmunkban mind
erősebb gyökeret ver egy irányzat,
egy felfogás, mely 20—30 esztendőn
keresztül, ha nem is idegen, de rokon-
szenvességgel nem volt a mi
házánkban. A konzervativizmus ez, me-
lyet néhány évtized előtt kiszorított a
liberalizmus és most visszatér, hogy
megbuktassa a rendszert, mely annak
idején őt buktatta meg.

A konzervativizmus ezen megújodá-
sáról ne higgye senki, hogy az vissza-
fejlődés. Nem, ez a fejlődés processusa,
a tömegeket mozgató eszmék hullám-
zása.

Ne higgye senki, hogy a konzerva-
tizmus sötétséget, elfogultságot, tele-
kezeti türelmetlenséget, szóval a vissza-
idézett középkort jelenti. Ez a balvéle-
mény csak Magyarországon van róla
elterjedve, ami nem is csoda, mert

hisz kifejezett konzervativ irányok és
pártok a szónak mostani jelentőségében
még alig voltak. Mi csak a közjogi
konzervativizmust ismertük meg a
maradi táblabíró világból, mely sehogy
sem tudta megérteni, hogy minek kell
a magyarnak független és felelős
miniszterium, avagy parlament. Most
egészen más jelentősége van, a köz-
jognak már alig jut szerep benne. A
konzervativizmus ma Magyarországon
azt jelenti, amit a külföldön.

Első sorban jelentőségében messze
kiható gazdasági programja van.
Megszünteti a kiváltságokat, melyeket
az ipar és kereskedelem a mezőgazda-
ság rovására élvez és viszont. Nálunk
inkább csak az előbbiről lehet szó,
aminek egyébként természetes az oka.
Nálunk harmincz esztendő előtt ugy-
szólván meg kellett teremteni az ipart
és kereskedelmet, nagy áldozatokat
hoztunk és a megteremtés lázas munká-
jában nem csoda, ha háttérbe szorult

bizonyos más érdek. Most azonban
iparunk és kereskedelmünk nem szorul
már a gyámolításoknak erre a módjára.
Szabadon bontogatja szárnyait és éppen
olyan fontos tényezője lett közgazdasá-
gunknak, mint a mezőgazdaság.

A konzervativizmus, a szó nemes
értelmében óvakodik a tulkapásoktól, a
haladást semmi tekintetben nem gátolja,
de bizonyos lassu, nyugodt tempót
visz bele a közéletbe. A vakmerő uji-
tásoktól irtózik, de nagy megfonto-
lással alkot. És erre mi tőrés-tagadás,
szüksége van már az országnak. Na-
gyon sok milliót dobáltunk ki haszon-
talanságokra a rohamos haladás és
fejlődés reményében. Hogy többet ne
mondjuk itt a Vaskapu szabályozás.
Eddigél több mint husz millió koronába
került, de még most sem hajózható a
szoros.

Magyarországon még a közelmul-
tban szokás volt a konzervativizmust a
reakcióval együtt emlegetni, ami pedig

T Á R S A Z A.

A virág a hervadás.

Nem mondanám el ezt a szomorú tör-
ténetet, ha nem vinne rá valami igazság
érzet meg a kegyelet. A kiről szól, már
kűnn porlad a temetőben, virástan
keresztje roskadozik: elfeledték. Ez a
feledés pedig nagy büne egy büszke szép
aszónynak. Ha elolvassa e sorokat, talán
kerül virág a behorpadt sírra.

Nagyon jó barátom volt nekem ez a
halott, a ki huszonhárom esztendő korá-
ban került ki oda a temetőbe. A keresz-
ten ott a neve: Palánkay Imre. Gyer-
mekkorunkban együtt játszottunk egy nagy
tiszaparti városban, ő gazdag ember és én
szegény ember fia. Egy nyáron aztán el-
vitték őt, egy kisebb tiszaparti városba, a
nagybátyjához vakációzni. Két hónapig
volt oda. A mikor visszajött, egy kisse
szomorú lett a pajkos fia. Újra elkezdtek
a régi játékokat... egy emlékszem mindenre,
mintha csak tegnap történt volna. Egy
csöndes estén, mikor a játéktól kifáradva
ledőlünk a gyepre, elkezdett nekem mesélni
Imre a vakációról. Elmondta, hogy a
nagybátyjánál megismerkedett az unoka-
húgával, a Sárikával. Mindig együtt vol-

tunk, mindig mesélte Imre és úgy szeret-
tük egymást.

Félve vártuk azt a napot, a mikor
majd el kell válni. Pedig már végét járta
a vakáció és egyszer alkonyattájban
csakugyan megjött a mi nédfonatos hin-
tónk. Az apám hangja behallatszott a
verandáról a kertbe, mire a Sárika ijed-
ten sugta nekem:

— Jaj! érted jöttek, gyere bujjunk el.
És bebujtunk a lugasba s ott kupo-
rogtunk egymást átölelve. Sárika csende-
sen szepegett, én vigasztaltam. Pedig hát
magam is majd elpitveregtem, a mikor
végre ráuk találtak. Ugy sirt Sárika, a
mint a hintóhoz mentünk, a becsúzáskor
pedig egy csomó virágot adott emlékül.
Kűnn azonban én is sírva fakadtam, a
könyeim ráhullottak a Sárika virágaira.

Az én Imre barátom itt egyszerre
elhallgatott, kivette zsebéből a notesz t.
Gondosan lepréselve, rózsaszín selyempa-
pírra göngyölve ott voltak a virágok;
nem adta a kezembe őket, hanem elem
tartotta, úgy néztük szótlanul. Nagy so-
kára fölpillantottam. Imre könnytől nedves
szemmel tapadt a virágokra. Körülöttünk
ereszkedett alá a méla elpihentető tisz-
aparti alkonyat. Szeged felől hűvös szellő
csapott felénk, akkor egyszerre fölriadt
Imre. Elindultunk haza felé, csöndben bal-
lagva egymás mellett a terjedő sötétben.

Rége volt, mégis emlékszem reá. És csak
most tudom, milyen keverő óra volt az:
mintha az alkony szürkébe, majd feketébe,
átmenő aranyos fátyolán keresztül a jö-
vőbe látott volna a szomorkodó fia, gyer-
mekszívében már akkor ott volt valami
a későbbi esztendő komor fájdalomából,
gyilkos keserűségéből.

Négy esztendőig voltam aztán még
együtt Imrével. A virág mindig ott pihent
a szíve fölött, az önképzőkörben pedig
minden versét Sárikához írta. Sárikához,
akit a gimnasiunai idők alatt nem látott
viszont többé. De élt az emlékekből. És
én ma elgondolom, minő szomorú az, ha
egy tizenhat esztendő gyereknek már
emlékei vannak.

Az érettségi után elszakított a sors
barátomtól. Hat esztendő múlva láttam
újra viszont. Véletlenül találkoztunk éjjel
egy budapesti kávéházban. Alig ismertem
rá. Halvány arccal, szinte beleroska-
dozva ült egy karosszékekben, előtte abszin-
tes pohár. A mikor megszólítottam, lassan
sötéten pillantott föl.

A beszélgetésünk persze úgy kezdő-
dött, hogy emlékszel-e, erre, meg arra. És
én végre is megkérdeztem, mi baja? Imre
fenéig itta poharát, aztán megszorította
kezemet és mélyen fölshajta rekedten
suttogta.

Neked elmondom. Nem mintha panas-
zolnék.

nem helyes dolog. Mert a konzervativizmus a reakciótól épp olyan távol áll, mint a liberalizmus. A helytelen felfogás még a multból maradt reánk, midőn konzervatívoknak nevezték azokat a mágánokat is, akik Metternich szekerét tolták. Ma egészen mást jelent ez az irányzat, mely keveset foglalkozik politikával, semmit a közjoggal, de annál többet a gazdasági élettel és a társadalmi problémákkal.

Nézzük az angol konzervatívokat, akik a nagy britt birodalomban most a helyzetet uralják. Tanuljunk tőlük, ha az angol rendszer szellemét itt meg tudnánk honosítani, az igazi szerencse lenne Magyarországra nézve. A szigetországban olyan szólási és lelkiismereti szabadság van, mely semmiben sem áll mögötte a demokráta Franciaországnak. Ilyen konzervativizmusnak kell lennie nálunk is, mert hisz más-keppen nem is lehet nálunk elképzelni egy uralkodó áramlatot, csak olyanoknak, amely biztosítja az egyén belső és külső szabadságát. Éppen csak ezért ismétlem: ne tévessze össze senki a modern konzervativizmust a reakcióval, vagy ultramontanizmussal. Helytelen tendencia az manapság, mely a fogalmakat azonosítja.

A szabad versenynek azonban meglehet, hogy ártani fog a konzervativizmus. Nem vitatható el a szabad versenynek hasznos és előnyös volta, de hogy káros és káros hatása is van sok tekintetben — az is bizonyos. Csakis a szabad versenynek tudható be, hogy bizonyos iparágak a romlásba kerültek és ha a kisiparosok sanyaru helyzetének okai felett elmélkedünk, az okok között ott találjuk a szabad versenyt is.

A versenynek megszorítását az iparosok fogják első sorban a legszive-
sebben látni. Erre a megszorításra

őszintén szólva már régóta nagy szükség van sőt már annyira vagyunk, hogy egyes körök egyenesen a czéhrendszer visszaállítását követelik. A gyáripárnak mit sem fog ártani a helyes megszorítás, legfeljebb csak az a néhány gyár fogja megérezni, mely a kisipar rovására bírja az előnyöket.

A konzervativizmus, mely azokban a keretekben mozog, amelyeket például Angliában szabtak neki, áldásos lehet. De végzetessé válhatik, ha túllépi a czélszerű-ítési határt, ha olyan emberek kezébe játsza a vezető hatalmat, akik túlzásokra hajlanak. Ezek aztán hamarosan lejártnak és gyűlöletessé tennék az új rendszert, mely a szabadságok ellen tör. De még nagyobb baj lenne az, hogy olyan ellenség erejét növelné, amelytől méltán van oka tartani a polgári társadalomnak, legyen az akár liberális, akár konzervatív. A szociális-tákat értem. Egy rossz konzervativ uralom a legalkalmasabb uttorójává lehet a szociáldemokráciának.

Somogyvármegye törvényhatósági közgyűlése f. hó 5-én lett megtartva. Dacára a nagy munka időnek, a vidéki törvényhatósági bizottság tagjai igen szép számban jelentek meg.

De hogy is ne?!

Hiszen választásról van szó. És pedig nem is valami hitvány választásról. Választani kellett: egy főszolgabíró, egy szolgabíró, no meg egy árvaszéki jegyzőt.

De most az egyszerű kárba veszett a nagy igyekezet, mert szavazásra nem került a dolog, a mennyiben barcsi főszolgabíróvá Sárközy György, ottani szolgabíró; barcsi szolgabíró pedig Léhner Vilmos tiszt. szolgabíró választott meg.

Az árvaszék pedig maradt jegyző nélkül, — most már harmadszori pályázat után, — mert hát arra nem akadt ember. De hogyan is akadna? Hiszen oda teljes kvalifikáció szükséges. Már pedig ez csak a szegény latejner népség tulajdon-

sága; az meg örül rajta ha a vármegyétől más kereset forrását megszabadítja!...

Elénk emlékekben áll még, és intő példánul szolgál. mikor egy doctor juris, ügyvéd, szolgabíró, csak azért lett kibuktatva, mert szükség volt a helyére.

Oh államosítás! Jöjjön el már a te országod.

Választás után a törvényhatósági bizottsági tagok úgy elmentek a megye teremből, mintha ott sem lettek volna.

A többi tárgy megyei adminisztratív nális dolog volt, így azután nem is érdekelte őket.

A Pókaiak vagy a két Géza.

(Keczerlat.)

Somogy ország fő- és székvárosának lapjai uni sono azt bangoztatják, hogy a szilli választó kerületben Makfalvai Géza megválasztása — hogy váiasztási kifejezéssel éljek — „több, mint bizonyos.“

Könnnyű azt odabent megállapítani, a papir elbírja még azt is, a mit a „Somogy“ mond, vagyis, hogy Kacsokovics Géza már orvoságot sem találhat, mert a Koguth Fere ez fále receptet sem használhat.

Már pedig kérem bizonyítalanabb dolog nincs általánososságban, mint a választási eredményt a választás előtt 2—3 hónappal előre látni, különösen pedig épen a szilli kerületre előre megmondani.

Egyik nap bátran lehetne fogadui, hogy Makfalvai lesz meg, a másik nap százat lehet egy ellen tenni, hogy a Kacsokovics neve kerül ki győztesen a választási urnából.

Hogyan lehetne hát biztosan látni előre az eredményt, különösen mikor két ilyen ember áll szemben egymással.

Makfalvai már szép parlamentimulttal dicsekedhetik, olyan ember a kire bűszke lehet a kerülete, és olyan ember, a ki kerületének érdekeit a szíven hordja, a ki már sokat tett a közért, de szívesen segített a jogos magán érdekekben is, és így teljes lehetetlen, hogy kerülete elejthesse; de másrészt

Kacsokovics Géza a képviselőiséget, mint jogos trónkövetelő fogadhatja, nagy műveltségű ember, közszeretben álló népszerű ember, a kiről ellenség is csak azt mondhatja, hogy csupa szív, gyöngéd

kodni akarnék, de legyen egy ember, a ki tudja.

Hát fordított a kávéháznak s az ablakfüggönyt kisé félrehozva, alig hallható sobjátással kitekintett a szénfekete, néma éjszakába. Ugy belemélyedt, Palánkay ebbe a sötétbe, mintha a mult alakjai most mind fölvonulnának ott lelki szemei előtt, emlékező szívének hívására.

El sem lehet mondani mindent, a mi hat esztendő alatt történt, kezdte a beszédet. Apámék tönkre mentek. A rossz emberek azt mondják, hogy a nagybátyám tette tönkre valami jótállással, vagy spekulációval, de a nagybátyám meghalt. Emlékszel e még a lányára, a Sáríkára? Nagybátyám halála után feljött ide az anyjával Pestre, épen a mikor én az egyetemre kerültem. És ő körülötte forog az én bolond történetem. Odahaza az utolsó éveket arra tanítottak, hogy gyűlöljem őket és én a mikor itt Pesten meg láttam, azzal léptem eléjük, hogy az én szívemben nincs gyűlölet.

Leirhatatlan nyomorúságot s nvedtem akkor. Leckeadással kerestem a kegyeremet és a mellett tanultam. Hideg volt a szobám, elhagystott a szívem, de a mikor a Sáríkáék feljöttek, mind a ketőbe beköltözött a poézis.

Nap-nap után jártam a Sáríkáékhoz. S ha astán, éjszakának idején egy szál

gyertya mellett görnyedve, dolgozva, halálos fáradtság lepett meg, mindig új erőt öntött belém az a szál virág, a mely egy pohár vízben ott virított a könyvem mellett: a Sáríka virágja...

Tavasz volt akkor... De elmúlt, megjött az ősz is és elhervasztotta a virágokat. A Sáríkáknak egy méltóságos ur kezdett udvarolni. És ő, az anyja tanácsára hallgatott, szívesen fogadta. Én pedig bolond fejfel azt találtam mondani: nem tűröm ezt. Ekkor eltiltottak a háztól. Azt hittem, megőrülök a fájdalomtól. Nem voltam többé ura magamnak. De hiába volt minden. Az én fájdalommal nem törődött senki. Egy éjjel valami le bujba vetődtem be, ott egy ember, azt tanácsolta, igyam, az majd meggyógyít. És itatott, italott. Mámorosan tértem haza. Délben ébredtem föl. Fojtogatott a szoba levegője, menekültem az utcára. Magam sem tudom, miképen értem egy templom elő Esküvőt tartottak benne... Odaálltam a bánéskodók közé. Egyszerre kilépett az új pár, nagyot dobbant a szívem, a Sáríka és a méltóságos ur léptek a köcihoz, inas nyitotta az ajtót és a mint belépett a Sáríka a meynasszonyi koszorujából egy hóféhar szírom lehullott, le az utoza sorába. A kocsi elrohogott, én oda rohantam, fölémletem azt a hóféhar kis virágot és megtisztogattam a sártól, elrej-

tettem a többihez a tárczámba. Nagyon szomorú őszi délután volt az. Én csak álltam, álltam ott az utoza sorában s úgy tűnt föl, mintha megalázott, megtört szívemnek sugn valaki: nem esküvő volt itt, de temetés, a Sáríka halt meg, igen a Sáríka... megbalt... elvitték egy fényes hintón... a méltóságos asszonyt...

Imre elhallgatott egy percze, majd megtörtén folytatva.

Két évig nem hallottam semmit a Sáríkárol. Az idő valahogy meggyógyított. De én beteg voltam, én éreztem. A gyógyulás annyi volt, hogy el tudtam titkolni a fájdalmamat. De azért voltak a kik tudták és megmondták a méltóságos asszonynak, a kinek az urat valami amerikai nagykövettől neveztek ki. Oda Amerikába írták meg neki, mert onnan irt nekem egy levelet, panaszos levelet, hogy mennyire boldogtalan és vigasztalt engem. A mikor aztán hazajött az urával, meg kellett látogatnom. Ő akarta így. És akkor újra panaszkodott, hogy mennyire utálja az egész környezetét. Nem éreztem semmi elégtételt, sajnáltam őt, szántam és ez a szánalom föltámasztotta a régi szerelmet.

Csak hogy más is szerette a méltóságos asszonyt, nem csak én. Egy amerikai milliomos, aki utána jött ide. Sokat utogtak erről az emberről, meg a méltóságos asszonyról, a kinek pedig terhére

lélek, erős hazafi, és a ki bármikor, bármikor kész megtenni mindent, és tett is már sokat...

Két ilyen ember közt választani bajos. Meg is vannak akadva a választók, az ilyen alkalmakkor úgynevezett tisztelt és kedves polgártársaim!

Valóságosan a Pókaiak kinjait szenvedik. Melyik Gézáért szeressém, melyik Gézáért gyűlöljem! — séhajtának ők, a t. polgártársaim, vagyis a Haluska Jánosok.

Most még csak tűrhető, mert csak hol az egyik, hol a másikat látják a Gézák közül, s a melyik köztük megjelenik, való sággal becsúszgatják, mintha mondanák: te haluszkánk édes, te légy odafenn a mi atyán! szívére zárunk, onnan ki sem jösszünk!

S boldogok a jó Haluska Jánosok, a mikor néha látják az egyik, vagy a másik Gézáért, az ő Gézájuk egyikét, vagy a másikat.

De akkor lesz majd a keserv, a mi dőn mind a két Géza egyszerre lesz előttük, s ki lesz mondva, hogy valamelyiket felemelni, valamelyiket el ejteni kell.

Melyiket szeressém, melyiket gyűlöljem?

Hiszzen Istenem, ha valamelyikre, akármelyikre, tudnának valami, akármilyen rosszat, vagy el tudnának hinni egyik vagy másiktól valami rosszat! De tiszta, moscsokkal, jó mind a kettő. Csupa jó, üdvözítő dolgokat hangoztat is mind a kettő. Alattuk a mérleg nem billen sem jobbra, sem balra. Itt a nép, az Isten adta nép választ, úgy a hogy tud.

Miért is kellett ezeknek egymással szembe kerülni, a mikor egymás mellett milyen szépen meglehettek volna.

Oh! boldog Debreczen, Nagyvárad stb városok, kik két vagy több képviselőt választhattok, milyen boldogok lehettek ti! És milyen boldog volna a szilli kerület is, ha most két ívetet küldhetne. Mind a két Géza felmehetne honatyának, a szilli kerület atyjának.

Egyik őrle a jobb, a másik a balpárton. Az mindegy. Legalább mind a két pártban volna pártfogója a szilli kerületnek. Az csak használhat.

Mit ér, hogy az „utó évben“ már megállapodva vannak, de az előnévben még mindig haboznak.

Az egyik Gézának eddig van egy jó kortese, a kit jul. 14-én majdnem jelölt-

nek kiáltottak ki, meg egy ellenszenves ortese, a mit az egyik felépít, addig azt a másik lerontja; a másinak pedig nincs egy kortese sem, csak ő maga, meg a nép, a ki öntudatlanul hol mellette, hol ellene korteskedik.

A Géza biztos, de hogy a Kacskovics, vagy a Makfalvy előnév lesz-e mellette, az már, tessék elhinni a székváros mind a három lapjának, a legkétségesebb lesz egész az utolsó 12-ik óráig!

A szilli Pókaiak pedig aggódnak, lelkesednek mind a két Gézáért és töprengenek, hogy ha majd eljön az utolsó óra, a kettő közül melyiket szeressék jobban.

Pedig van egy mód a választás eredményének biztosítására.

Makfalvy receptje ez és nem más: a választások előtt fogjon egy néppárti jelöltet, járassa be a kerületet, hódítsa meg el a másiktól annyit, hogy az eredmény biztos legyen.

Kacskovicsnak pedig azt ajánlom: a választások előtt fogjon egy néppárti jelöltet, járassa be...

Hohó! hisz ez ugyanaz az ajánlat, tehát nem jó.

Vagy talán még mind a kettőnek rossz is.

Nem, nem, itt nincs mentség. A két Gézának együtt kell küzdeni tovább is, legalább így csak tisztesseges küzdelemről lehet szó. Aztán Isten neki, valamelyiknek meg kell lenni, valamelyik a két Géza közül előnévének hangoztatása mellett fogja majdan hallani, a nép; az Isten adta néptől, a kinek a szava Isten szava, hogy Éljen képviselőnk Géza!

Döbörgni fog a föld az éljenzések, a kihirdetés után, mert a bukott Géza emberei is belátják akkor, hogy mégis jobban szeretik a megválasztott Gézáért, a azok is a választott nevére fogják kiáltani.

Verekedés nem lesz, bizonyos.

Mert akármelyik is lesz meg, bizonyos, hogy a föld tovább fog kongni, jók maradnak a jók, rosszak a rosszak emberek és ők eszenciós alatt ki tudja mi lesz a jó honatyából, s mik lesznek a jó Haluska Jánosokból.

Különbben az Isten éltesse a jelölteket is, meg a választókat is.

Valahogy lesz, mert sosem volt még úgy, hogy valahogy ne lett volna.

Nemo.

H I R E K.

— **Előfizetési felhívás.** Tisztelettel figyelmeztetjük t. előfizetőinket, hogy kiknek előfizetésük lejárt, azt megújítani szivesek legyenek, nehogy a lap küldésében akadályok merüljenek fel.

Tisztelettel
A kiadóhivatal.

— **Kinevezés.** Ihalusz Sándor a kaposvári erdőgond okságnál alkalmazott erdőtiszt, főerdősszé lett előléptetve, és ezen minőségben Dávára lett beosztva. A mennyire örülünk a szorgalmas és tehetséges erdőtiszt előlépésének, éppen oly mértékben sajnáljuk távozását Kaposvárról.

— **A Szigetvár-kaposvári vasút építő vállalatot 80% állami adóval adóztatta meg a pénzügyvizsgálatóság.** A szigetvári előjáróság által megindított tárgyalás folytán, Szigetvár községhez e czímen áttulva lett 6084 korona állami adó; így nevezett község mintegy 3000 korona pótdó jövedelmet kapott. Hát Kaposvár tett-e lépéseket? Kap-e ez is valamit? Vagy talán nekünk oly sok a jövedelmünk, hogy nincs is rá szükség?!

— **Jönnek a színészek.** Somogyi Károly, Kaposvár és közönségének, már több mint egy évtizeden keresztül kedvelt színigazgatója, előleges jelentésén értesíti a közönséget, hogy előadásait Kaposvárott már e hó 17-én megkezdi. Egyben közölte társulata tagjainak névsorát is, melyből meggyőződünk, hogy Somogyi Károly igazgató, egy egészen jó, sok új taggal felfrissített társulattal jó városunkba. Előre is ajánljuk a t. közönség szíves pártfogásába úgy társulatát, mint őt magát, ki már ezt Kaposvár és környéke művelő közönségétől régen kiérdemelte.

— **Művészestély.** Ilyen czímű felhívások diszelegtek Boglárán minden sarkon; minden megvolt benne, csak az hiányzott, hogy hol lesz és mikor? Ezen azután úgy segített az elmés rendező, — úgy hívják, hogy Feld Jenő, — kivágott egy hosszú papíros szalagot, rá nyomatta, hogy „Boglárán a Kaszinó helyiségében 1901. július 28-án vasárnapon:“ No meg azt is, hogy „Művészestély, kezdete 7,9 órakor“ szintén egy papír szalagon. Ezen szalagokat azután réá osztrigálták a „fő plakátok.“ Igért pedig nagy művelőzetet 1 frt 25 kr-ért személynként (nem ám 2 kor. 50 fillér.) Megígérte azt is, hogy részletes programot az előadás előtti napon fog adni. Meg is jelent azután a részletes program; melyből mindenki megtudhatta, hogy az egyik művész „Ö.“ mert ő vezette a „Nyitány“-t; Rákosi Viktor által, állítólag ez alkalomra írt „Prolog“-ot előadta Hegedűs Gyula a vizsázház tagja Nógrády Jolán a vizsázház tagja a „Csók“-ot, Dóczyt; Faludi Antal a nemzeti színház tagja „Isten verje meg a nagysádat“ tréfás költeményt; Rózsahegy Kálmán, a nemzeti színház tagja „Vig monológ“-ot adott elő. Vágre maga a rendező elszavalta „A tanu“ című drámai költeményt. Volt azután egy ez alkalomra írt „Tálatkozás Schléis gernél“ című 1 felvonásos bohózat is előadva, a fenti szereplők által, a bohózat szerzőjének nevét azonban csupa kíméletből elhallgatjuk. Így azután volt hátranyosság elég és semmi nem hiányzott, csak a művész és a művelőzet. Mert ezekben az egész estén igen nagy volt a hiányosság; úgy, hogy ha Schléisinger Jakab boglári vendéglős jó borai föl nem vidították volna a közönséget, ugyancsak elkeseredett volna a nagy élvezettől. Legérdekesebb volt a dologban az, hogy mikor a Feld Jenő ur látta mily nagy az

volt ez az új ember. Nekem azt mondta hogy azért mert hirbe hozták vele. Egy napon összetalálkoztam vele a méltóságos asszony nál. Csupán összevesztünk, aminek a vége párba lett. Az amerikai halálos bűnre tette a golyóm egész életére. Mikor mind ez megtörtént, akkor tudtem meg, hogy a méltóságos asszony megcsalta az urát az amerikaival, hogy urának pedig mind a ketten terhére voltunk, az amerikai is, én is. Összesült bennünk és a párba után nekem az ura előtt kiadta az utamat. Ehh-ez még csak azt kell mondanom, hogy a méltóságos asszony nekem azt ígérte a párba előtt, hogy elválk az urától és az enyém lesz. A tény pedig az volt, hogy az ura akart válni tőle, az amerikai miatt és a méltóságos asszony keresztül lövette velem az amerikai, bizonyítandó az ura előtt, hogy nem szereti azt az amerikai. Kellettem pedig én mindenne azért, mert a méltóságos ur méltóságának a dekorumnak ártott volna a párba, a mely csak hitelesítette volna a pletykát. Azonkívül pedig kissé öregeske és gyávánka is volt a méltóságos ur. A párba után a feleségével együtt összeesekelt, este pedig feleségével együtt birtelen elutazott, mert egy fontos diplomáciai táviratot kapott...

En pedig itt maradtam. Imre itt elhallgatott. Egy ideig némán ült velem

szemben, azután bucsuzni kezdett. A kávéház ajtában váltunk el, sokáig néztem utána, a míg a reggeli szürkületben el nem tűnt alakja. Valami szomorú sejtélem fogott el, hogy többé nem találkozunk.

Nem is találkoztunk. Egy valóper aktáival egy levél jutott a kezembe. Ime:

A kórterem éjjeli lámpájánál titokban írom e sorokat, méltóságos asszonyom. Körülöttem csupa beteg ember, én vagyok a leghetegebb, én holnap már meghalok. Egy tünkre ment életnek lett vége, mert vége lett, ezt tudom, érzem. És e pillanatban végrendelkezem. Néhány hervadt virág az összes vagyonom, ezt önnek testálm méltóságos asszonyom. Én a halottas ágyamról könyörgöm önnek, őrizze meg e virágokat és minden évben egyszer tetessen küldjön az én síromra virágokat, szép élő virágokat. Ugye megteszi... igen, megteszi... úgy szeretném hallani, hogy megígéri nekem ezt most, ha itt lenne, ha megígérné, nem lenne olyan kínos a halál... De így mindenkitől elbágyatva írni fáj... Isten önnel méltóságos asszonyom, őrizze meg a Sárika virágait.

Nemeskürti Kiss József.

érdeklődés az estély iránt, azonnal fel-emelte a helyárat 1 frt 80 krra szemé-lyenként; így aki sietett a jegyváltá-sal, még abban a szerencsében is részesült, hogy ráfizetést kértek tőle. Tableau. Kérd-ják: vajlon volt-e tudomása a Lengyeltóti főszolgabírói hivatalnak, ezan ministeri engedély nélkül, saját zsebjére dolgozó egyén estélyéről?!

— **Gyilkos darázs.** Dráva-Szt. Márton-ban történt, hogy Balog Julecsa 18 éves olah cigány leány a múlt hét egyik dél-utánján, a berekben halászott; halászás közben egy nagy ló-darázs több helyen megcsipte. Csipése oly mérges volt, hogy a szegény cigány leány, este már meg-halt. Jó leasz tehát órikskedni ezen vesz-lyes állatoktól, és irtatni őket a hol csak lehet.

— **A korteskedés első áldozatal somogy-ban.** Ugron Ákos a 48. párt részéről, a tabi választó kerületben fellépett egyik képviselőjelöltje, a múlt hó 28-án tartotta Karád községben program-bezédjét. Ez azonban nagyon furesán ütött ki, mert a jelölt ur borától felhevült „oh nép” ugy össze verekedett, hogy alig volt képes a csendőrség szétválogatni őket; de már ekkor oly súlyos sérülések voltak, hogy egy ember állítólag már meg is halt; egy másik embernek pedig a karját egész a csontig keresztül vágta. Így működtek az „elvek” Karádon már előre is. A viz-szogat folyamatban van, s kilátás van rá, hogy a jövő őszi esküdtzének is fog dolgozni adni, az Ugron Ákos jelöltsége.

— **Pósa Lajos.** a magyar nemzet dallos családja, és kedves szép neje, a múlt vasárnap tartotta meg Boglárán, a gyermekeseregnek ígért kedves „mesével” fűszerezett estélyét, a Boglárán építendő községi iskola segélyezésére. Sokan voltak, rokan vitték filléreiket az üdvös célra. Pósa Lajos és kedves nejeének előadásáról más kritikát nem mondunk, mint azt; ara-nyos a szájuk, kedves jó a szívük; tartsa Isten őket sokáig hazánk javára és büsz-keségére.

— **Megérkeztek a katonák.** A 44 gy. ezred két zászlóalja a mai napon érkezett meg Kaposvárra Fogadóra kimentek a a pálya udvarra: ugy a cs. kir. közös-hadsereg, valamint a honvéd tisztikar Ezenkívül igen nagy közönség; ezzel akar-ván Kaposvár város lakosága kimutatni, hogy mily szívesen várja falai közé házi-eszredét, édes fiait. Szép rendben, zeneszó mellett vonult a két zászlóalj a rom. kat. templom elé, hol imára vezényelték őket. A tisztikar esténként az egyes kávéházak-ban rendez zeneestélyeket és így módot ad városunk közönségének, hogy az annyira kedvelt katonazene kellenes hangjaiban gyönyörködhessek. Isten hozta körünkbe ezredünket, bár csak mindenkorra itt tarthatnánk őket.

— **A rab.** Oberczeller Antal volt ka-posvári lakos, a ki pár évvel ezelőtt két gyermekét agyonlőtte s szörnyű bűnéért most a szegedi csillagbörtönben bűnhődik, nemrég felségfolyamodást intézett a király-hoz, hogy 10 évi büntetéséből még hátra-lévő részt engedje el. Kérélmé azonban elutasított.

Fürdői értesítés.

Boglárán a f. évi július hóban szokat-lan sok volt a fürdő vendég; sokan keres-ték az okát, pedig egyszerű. Ugyanis: a boglári lakosságnak nem az a célja, hogy a fürdővendégeket megzsarolva ere-sze haza és így elidegenítse; hanem az, hogy aki egyszer a fürdőzést megkísérli Boglá-ran, az más évben is visszamenejn. Sok érdeme van a boglári közbirtokosságnak is, az által, hogy egy moderna szép ven-déglőt építtetett és ez által az ott tartóz-kodást kellemessé tette.

Nem hallgathatjuk Schlésinger Jakab „Balaton” vendéglő: s tekintetben elvitáz-hatlan érdemeit sem; aki jó izletes ételek-kel, valóságos, kellemes jó italokkal, a lehető legmérsékeltébb árakban látja el a közönséget.

Ezek a fő momentumok, amiknek köszönhető, hogy az ez évi július hónap-ban, a hivatalos kimutatás szerint 259 vidéki család fűrdőzött Boglárán

Teljes névsort hely szűke miatt nem közölhetünk, de még is, hogy a t. olvasi közönség a vendégek társadalmi állása tekintetében is némileg tájékozva lehessen, néhány fűrdőző család nevét közöljük ez uttal a következőkben:

Dr. Birbauer Viktor főorvos családja Székesfehérvár, dr. Babarcsi Schvarzer Ottó orvos és családja B.-Pest, dr. Bók Zoltán Lajos ügyvéd Lengyeltóti, Bognár N. m. állatorvos Székesfehérvár, dr. Benkő Gyula miniat. osztálytanácsos B.-Pest, Dobroviczky Margit urhölgy B.-Pest, Eltettő Ákos mérnök és családja B.-Pest, Eisner Ede csnkorgyári igazgató Bukarest, dr. Fehér Henrich orvosné Kaposvár, özv. Fodor Gyula ügyvédné és családja Veszprém, dr. Graber Károly ügyvéd és családja B.-Pest, Gajzágó Manó ítélőtáblai bíró és családja B.-Pest, dr. Csánády György törvz. bíró B.-Pest, Illett Vincz kir. tanácsos apát-plebános Ujpest, özv. Jurenák Józsefné földb. és családja B.-Pest, Kabdebó Gyula törvz. bíró és családja B.-Pest, Kabdebó József huszár főhadnagy és családja Baja, Körmeny Kálmán B.-Pest, dr. Kovács Gábor főgimn. igazgató és családja Miskolcz, Kohn Gusztáv nagybíró és családja N. Bajom, Kertész Gusztáv kereskedő és családja Kaposvár, Lukács Ármán és családja Kaposvár, dr. György Lajos ügyvéd és családja B.-Pest, króf Majláth Géza és családja B.-Pest, Mislai Sándor törv. bíró és családja Veszprém, Menyhárt Vilmos és családja B.-Pest, dr. Négyesv László egyetemi tanár és családja B.-Pest, dr. Paral Ferenc ügyvéd és családja B.-Pest, Posa Lajos lapszerkesztő és neje B.-Pest, Poór Sándor lapszerkesztő és családja Kaposvár, Pfeifer Ignác műeg. tanár és családja B.-Pest, dr. Pongrácz Sándor ügyvéd és családja B.-Pest, Simon Jakab tőzsde tanácsos és családja B.-Pest, Spiegel I. vesuti főfelügyelő és családja B.-Pest, Sümegi Vilmos a „Magyarország” kiadó-hivatala főnöke és családja B.-Pest, Sálteisz József bankigazgató és családja Temesvár, Szerz Richárd nagykereskedő és családja N.-Kanisza, dr. Székely N. orvos és családja B.-Pest, Takács Miksa főállatorvos és családja Székesfehérvár, dr. Ungár Dezső orvos és családja B.-Pest, dr. Weinek József ügyvéd és családja B.-Pest, Viasz Béla és családja B.-Pest, Vársonyi Jenő mérnök és családja B.-Pest és még igen rokan.

Ezen itt felsorolt fűrdőző közönség nyilvánosságra hozása által meggyőződhe-tik a t. közönég, hogy Boglár ma már egyike a balatonpart leglátogatottabb fűrdő helyének, mely nem csak üdülést, előkelő szórakozást is nyújt.

ÜSARNOK.

Sirassatok.

Hogy új szerelem nyíljon szívemben,
Erőm már arra nem maradt
Hogy a régi szerelmem elfeledjem,
Szétzuztam ifjúságomat.
Pirosuló arccsal, forró vérrrel
Fiatal aggastyán vagyok,
Fiuk, leányok, kik szeretni tudtok
Sirassatok.

Fanyar a csók, ölelés sem hevit fel
Unom a tomboló szerelmeket.
Unom a bódulatos gyönyörökkel
Teljes nagy nyári éjeket.
Unom, ha bájoló ártatlansággal
A leány szeme felém ragyog.
Fiuk, leányok, kik szeretni tudtok.
Sirassatok.

Az én szívemnek nincsen semmi vágya,
Csak dobban öntudatlanul
Az én szunynyalásomnak nincsen álma
Tán nem is álom az, mi rám borul,
Hanem a sir érzékelen nyugalma
En minden éjjel meghalok
Fiuk, leányok, kik szeretni tudtok.
Sirassatok.

Ah, hogy l-hültem, haj, minő hideg van!
Mért van nékem hidegem?
A láng, mely lángol minden nyomorultnak
Miért lett nékem idegen?
O mint irigylem őket, kik szeretnek,
Bár busak, boldogtalanok...
Fiuk, leányok, kik szeretni tudtok,
Sirassatok.

Lantos.

Nyílttér*)

PINCZÉR
EGY ÜVEG
KRONDORFIT!

BORHOZ LEGJOBB!

KITUNÓ ASZTALIVIZ

ES

NYÁLKAOLDÓ GYÓGYITAL.

MATTONI
ERZSÉBET SÓSFÜRDŐJE

gyógyhely Budapest (Budán).
Idény április hó 15-től október hó 15 lg.
Kiváló gyógyhatással bír

női bajokban és altesti bajokban.

Rendelő orvos dr. POLGAR EMIL.
Egészséges fekvés. — Jutányos laká-sok. — Jó vendéglő.
Villamos vasuti összeköttetés a fő-várossal.

*) E rovat alatti közlöttekért nem vállal felelő-séget a Szerk.

2061. SZ.

tkvi 1901.

Arverési hirdetményi kivonat.

A kaposvári kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy **özv. Bekovitz Sándorné** végrehajtatónak **Kósa György** végrehajtást szenvedő elleni 116 kor. 60 fill. tőke követelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a kaposvári kir. törvényszék (a kaposvári kir. bíróság) területén levő Sárd községben fekvő végrehajtást szenvedett tulajdonát képező a sárdi 69. sz. tjkvben + 116/a. hrsz. ház, udvar és kerte 1502 korona; a sárdi 180. sz. tjkvben + 1068/b. hrsz. szőlő ingatlansra 128 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, a hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1901. évi augusztus hó 26-ik napjának délelőtti 10 órakor Sárd község hazánál megfartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 150 kor. 20 fillt, és 12 kor. 80 fillt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. § ban jelzett árfolyammal számított, vagy az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt m. kir. igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átiszolgáltatni.

Kaposvár, 1901. évi május hó 8 ik napján.

A kir. törvényszék, mint tkvi hatóság.

JANKÓ,
kir. törvénzéki bíró.

M. kir. államvasutak. Zágrábi üzletvezetőség.

23636.

901. sz.

Hirdetmény.

A m. kir. államvasutak zágrábi üzletvezetősége nyilvános ajánlati tárgyalást hirdet a flumei mozdonyszin megtoldási munkáinak végrehajtására.

A tervek, költségvetés, a szerződési

tervezet, az ajánlati minta a pályázati feltételek, valamint a munkák végrehajtásához kötött feltételek, Zágrábott, az üzletvezetőség pályafentartási osztályában és a flumei osztálymérnökségnél a hivatalos órák alatt betekintheők. A nyomtatványok ugyanott 2 koronáért meg is szerezhetők. Az ajánlatokat legkésőbb 1901. évi augusztus hó 14-én déli 12 óráig kell benyújtani alulirott üzletvezetőség I-ső osztályánál (Ferenz József-tér 19. sz. I. em.) Az ajánlatokat 1 korona, az ajánlat mellékleteit ivenkint 30 filléres bélyeggel ellátva lepecsételve is a következő felirattal kell benyújtani. „Ajánlat a flumei mozdonyszin megtoldási munkáinak előállítására.” Csak az összes munkákra tett ajánlatok fognak figyelembe vétetni. Az ajánlat benyújtását megelőző napon, vagyis 1901. augusztus hó 13-án déli 12 óráig 2800, azaz kétezernyolczszáz korona

bánatpénzt kell a magy. kir. államvasutak zágrábi üzletvezetőségének gyűjtőpénztáránál akár készpénzben, akár állami betétekre alkalmas értékpapírokban letenni. A bánatpénzről szóló letétjegy az ajánlat-hoz nem csatolandó. Az értékpapírok a legutóbb jegyzett árfolyam szerint számítottak, de névértéken felül számításba nem vétetnek. Csak idejekorán beérkezett írásbeli ajánlatok szolgálhatnak a tárgyalás alapjául. Posta útján beküldött ajánlatok és bánatpénzek térti vgvényvel adandók fel.

Zágráb, 1901. július hó.

Az Üzletvezetőség.

Hirdetmény.

Alulirott tisztelettel jelentem a t. közönségnek, hogy a

Léderer-féle

köszénbányák vezérképviselőségét Kaposvárott sikerült elnyernem.

Ez által azon kellemes helyzetbe jutottam, hogy a nagyérdemű közönségnek, különösen pedig a

cséplőgép,- téglagyár,- és gőzmalom tulajdonosoknak igen jó minőségű és olcsó tüzelési anyaggal szolgálhatok.

Á R A K:

1. Darabos fűtő barna szén a kapronczai vasutállomásnál bevagonizva egy vagon (100 mmázsa) 80 korona. Ugyan az Kaposvárott házhoz szállítva métermázsánként 1 kor. 60 fill.
2. Másodrendű koczka fűtő barna szén ugyan ottan bevagonizva egy vagon (100 mmázsa) 70 korona
3. Dió barna szén, cséplőgép,- téglagyár,- és gőzmalom tulajdonosoknak igen ajánlatos; kapronczai állomáson bevagonizva vagonja (100 mmázsa) 60 korona.

Midőn a jó és pontos kiszolgáltatásért teljes felelősséget vállalom, üzletemet a nagyérdemű fogyasztó közönség szíves pártfogásába ajánlva maradok

Kaposvárott, 1900. évben

tisztelettel

Klauber Ignác,

a L E D E R E R féle köszénbányák.
Dunántuli kerületi vezérképviselője.

2329. szám.
tlkv. 1901.

Arverési hirdetményi kivonat.

A kaposvári kir. törvényszék. mint tlkvi hatóság közhirrre teszi, hogy **Plainer Lajos** kir. közjegyző végrehajtatónak **Bödör Bárdi Mihály** végrehajtást szenvedő elleni 44 kor. tőkekövetelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében a kaposvári kir. törvényszék (a kaposvári kir. jbiróság) területén levő Szenna községben fekvő a szennai 652. sz. tjkvben Bödör Bárdi Mihály tulajdonát képező és Bödör Bárdi János holtiglani haszonélvezeti jogánál terhelt A. I. a. ház, udvar és kert és külsőségéből álló telki birtokra az árverést 785 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, s hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1901. évi augusztus hó 30-ik napjának délelőtti 10 órakor Szenna község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékorók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%, vagyis 78 kor. 50 fillért készpénzben, vagy az 1881. LX. t. oz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított, vagy az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt m. kir. igazságügy-miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. oz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átazogáltatni.

Kaposvár, 1901. évi május hó 18. napján.

A kir. törvényszék mint tlkvi hatóság.

JANKÓ,
kir. tszéki bíró.

Hirdetések

jutányos áron

felvétetnek

e lap

kiadóhivatalánál.

4238. sz.
1901.

Árlejtési hirdetmény.

Kaposvár, a „Korona“ szálló és rom. kath. templom előtti tér közlappal való kiépítése a városi mérnök hivatalos helyiségében 1901. évi augusztus hó 13-án délelőtt 10 órakor tartandó zártajánlati versenytárgyalás útján fog biztosítani. Az építkezésnél előforduló munkákra 8048 korona 23 fillér van előirányozva.

Szabályszerűen kiállított, egy korona bélyeggel és a városi pénztárnál letett 10% bánatpénzt igazoló elismervénnyel ellátott zártajánlatok a mintakövel együtt a polgármesteri iktatóba f. é. augusztus 13. d. e. 9 óráig adandók be, a később érkezettek figyelembe nem vétetnek.

Az ajánlatban kiteendő betűkkel és számokkal azon százalék, melynek a költségvetésben foglalt árból való leengedése mellett hajlandó az ajánlattevő az ajánlat tárgyát képező munkára vállalkozni.

Kiteendő az is, hogy az ajánlattevő az építési műveleteket és helyi viszonyokat ismeri.

Oly ajánlat, mely nem határozott árt tartalmaz, figyelmen kívül hagyatik.

Terv, költségvetés és feltételek a városi mérnök hivatalos helyiségében a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kaposvár, 1901. július 29.

Németh István,

polgármester.